

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-4 У 4961/15
Дана 26.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца "Д.П." доо из Н.П., ..., кога заступа пуномоћник Мирослав Карапанџић, адвокат из Краљева, IV Краљевачки батаљон 19/а, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за пореско-правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Крагујевац, сада Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Крагујевац, Срете Младеновића 1б, Крагујевац, ради поништаја закључка број 400-47-04-00665/2013-I4001 од 28.11.2014. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа одржаној дана 26.01.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА закључак Министарства финансија Републике Србије-Пореске управе, Сектора за пореско-правне послове и координацију- Регионалног одељења за другостепени поступак Крагујевац број 400-47-04-00665/2013-I4001 од 28.11.2014. године.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган - Министарство финансија Републике Србије, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за

другостепени порески поступак Крагујевац да тужиоцу Привредном друштву "Д. П." доо из Н.П., накнади трошкове управног спора у износу од 18.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним закључком одбачен је предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац број 01-47006-1-00267/20076-3 од 18.01.2008. године, као неблагоприятан.

У тужби, поднетој овом суду дана 25.03.2015. године и допуни тужбе од 25.04.2017. године, тужилац оспорава закључак од 28.11.2014. године са разлога погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, наводећи да је предлог за понављање поступка поднео на основу члана 239. став 1. тачка 1) и 5) Закона о општем управном поступку, због сазнања за нове чињенице које би могле довести до друкчијег одлучивања у управном поступку да су биле изнесене или употребљене у ранијем управном поступку, као и зато што се решење органа заснива на претходном питању, а надлежни орган је то питање касније решио битно другачије. Истиче да је пресудом Основног суда у Новом Пазару, Судске јединице у Тутину, К.бр. .../10 одбијена оптужба против тужиоца за кривично дело пореске утаје, те да се има сматрати да је претходно питање решено битно другачије, и да наведена пресуда представља правни основ за понављање поступка, што управни органи нису правилно оценили. Сматра да је закон повређен на његову штету, па предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорени закључак. Тражи трошкове спора у износу од 30.000,00 динара на име састав тужбе.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Диспозитивом оспореног закључка, тужени орган је одбацио као неблагоприятан, предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Регионалног центра Крагујевац број 01-47006-1-00267/20076-3 од 18.01.2008. године, с позивом у уводу решења на одредбе члана 245. став 2. и 246. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр.

30/10), а наводећи у образложењу решења да је првостепени орган правилно, у складу са чланом 245. став 3. Закона о општем управном поступку, доставио на даљи поступак и одлучивање предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Нови Пазар број 12-470-00772/2006-051 од 19.05.2007. године, јер је против наведеног првостепеног решења чије се понављање тражи, изјављена жалба која је решењем тог органа број 01-47006-1-00267/20076-3 од 18.01.2008. године, одбијена као неоснована, те да како је у поступку претходног испитивања поднетог предлога, утврђено да је предлог за понављање поступка неблаговремен, на основу члана 246. став 2. Закона о општем управном поступку, одбачен је предлог тужиоца за понављање поступка и одлучено као у диспозитиву оспореног закључка.

Основано се, по оцени суда оспорава законитост закључка туженог органа. Ово са разлога што је, према стању у списима и разлозима датим у образложењу оспореног закључка, тужилац поднео предлог за понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Нови Пазар број 12-470-00772/2006-051 од 19.05.2007. године, којим је тужиоцу утврђена непријављена обавеза пореза на додату вредност, за периоде и у износима ближе наведеним у том решењу.

Како је поднетим предлогом тужилац тражио понављање поступка окончаног решењем првостепеног органа Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Нови Пазар број 12-470-00772/2006-051 од 19.05.2007. године, то је тужени орган поступао као ненадлежан орган, јер према одредби члана 245. став 2. Закона о општем управном поступку, о предлогу за понављање одлучује орган, било првостепени или другостепени, чијим је решењем мериторно (о самој ствари) коначно одлучено у управном поступку, а само уколико се понављање тражи у вези са другостепеним решењем, што у конкретном случају није случај, поступа се као у ставу 3. наведеног члана, односно првостепени орган који је предлог примио, будући да није надлежан, дужан је да достави списе и предлог у вези са понављањем поступка надлежном другостепеном органу, чијим је решењем поступак окончан.

Са изложеног, Управни суд је одлучио да тужбу уважи и оспорени закључак поништи због повреда правила поступка, али не и да врати предмет на поновни поступак и одлучивање, јер у овој управној ствари нови акт није потребан, па је на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде, при чему је тужени орган везан правним схватањем суда, као и примедбама суда изнетих у пресуди у смислу члана 69. став 2. Закона о управним споровима. Суд указује туженом органу да списе предмета, применом одредбе члана 56. став 4. Закона о општем управном поступку, без одлагања врати надлежном првостепеном органу и о томе обавесати тужиоца.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чланом чл. 153. и 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...55/14) који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је тужиоцу који је успео у спору, досудио износ од 18.000,00 динара на име састава тужбе по тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова

за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012) и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде. Суд није досудио тужиоцу трошкове управног спора за разлику до опредељених 30.000,00 динара на име састава тужбе, јер тражени износ није у складу са напред наведеном тарифом.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 26.01.2018. године, I-4 У 4961/15

Записничар
Драгана Максимовић,с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ